U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobkyně: **A. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 17. 5. 2006, č. j. 56 Az 192/2005 – 41,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 17. 5. 2006, č. j. 56 Az 192/2005 – 41, zamítl žalobu žalobkyně směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 11. 2005, č. j. OAM-1933/VL-20-04-2005, a rozhodl dále, že se žádnému z účastníků nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaný zamítl žádost žalobkyně o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Krajský soud dospěl v odůvodnění rozsudku k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost z důvodů podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s., ve které především namítala, že krajský soud pochybil, když nevzal v potaz doplnění žaloby, podané dne 9. 12. 2005, tedy ve lhůtě pro podání žaloby. Krajský soud se nevyjádřil k žádnému žalobnímu bodu obsaženému v doplnění žaloby, což činí jeho rozhodnutí nepřezkoumatelným. Stěžovatelka požádala o ustanovení zástupce z řad advokátů a navrhla, aby byl rozsudek krajského soudu zrušen a věc byla tomuto soudu vrácena k dalšímu řízení.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že napadený rozsudek Krajského soudu v Brně byl stěžovatelce doručen dne 1. 6. 2006 a obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti. V poučení napadeného rozsudku je v souladu s ustanovením § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení, a to k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Podle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, napadené rozhodnutí bylo stěžovatelce doručeno ve čtvrtek dne 1. 6. 2006. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet v pátek dne 2. 6. 2006 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila ve čtvrtek dne 15. 6. 2006 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo třeba, aby nejpozději dne 15. 6. 2006 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit.

Z obsahu spisu vyplývá, že stěžovatelka podala kasační stížnost dne 14. 6. 2006 osobně u Městského soudu v Praze, tedy u soudu místně nepříslušného. Městský soud v Praze dne 27. 6. 2006 postoupil kasační stížnost místně příslušnému Krajskému soudu v Brně, kterému byla doručena dne 29. 6. 2006.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu *kasační stížnost podaná ve lhůtě uvedené v § 106 odst. 2 s. ř. s. u nepříslušného soudu, je kasační stížností včasnou jen tehdy, jestliže tento nepříslušný soud ještě ve lhůtě k podání kasační stížnosti tuto kasační stížnost odeslal (předal k poštovní přepravě) příslušnému krajskému soudu nebo Nejvyššímu správnímu soudu* (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2003, č. j. 4 Azs 39/2003 – 37, www.nssoud.cz, podobně též usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2003, č. j. 3 Ads 8/2003 – 17, publikované ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 101/2004, www.nssoud.cz).

Vzhledem k tomu, že Městský soud v Praze postoupil kasační stížnost stěžovatelky Krajskému soudu v Brně až dne 27. 6. 2006, tedy po uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti, je zcela zřejmé, že kasační stížnost je opožděná. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 17. 5. 2006, č. j. 56 Az 192/2005 – 41, odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona, neboť byla podána opožděně.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. listopadu 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu